L'ENTREVISTA

Maria Montserrat Roman

escriptora

"Quan em parlen de la crisi penso que a l'Àfrica no poden menjar i nosaltres sí"

Maria Montserrat Roman ha publicat el seu primer llibre als 15 anys. / J. D.

Maria Montserrat Roman Sastre, de Móra la Nova, va fer 15 anys la setmana passada. Estudia 4t d'ESO a l'institut Julio Antonio de Móra d'Ebre. Fa dos mesos va publicar el seu primer llibre, *Reflexiones para la vida*, una obra on reflecteix els seus sentiments i les seues emocions. Al set anys va fer de model publicitari.

MÓRA LA NOVA *Jordi Duran*

Pregunta: Com se li va acudir escriure un llibre de filosofia als catorze anys?

Resposta: Des de ben petita vaig començar a escriure i anava guardant poesies en una carpeta. Vaig presentar-me a un concurs de la Coca-cola amb una història molt rara. A casa parlem de coses profundes i un dia vaig començar a escriure les meues reflexions.

P: I les va publicar...

R: Vaig ensenyar els textos als companys i a casa, i els va agradar. Vaig enviar per Internet un capítol a diverses editorials. L'endemà ja em trucaven per publicar l'obra. Em van dir que el text els semblava bé, que no hi havia cap falta... I a l'agost el llibre va veure la llum. Hem exhaurit la primera edició i venem la segona per les Terres de l'Ebre, Vinaròs i Madrid.

P: I què li diuen els companys de 4t d'ESO de l'institut?

R: La majoria em feliciten. N'hi ha dos que fan un treball sobre el meu llibre i altres m'han dit que em visitaran a l'estand que hem muntat aquest cap de setmana a la Fira de Móra la Nova i me'l compraran.

P: Deu ser una bona estudiant?

R: Sí. Tinc bones notes, fins i tot en matemàtiques, que no m'agraden. Però el que se'm dóna pitjor és l'educació física.

P: Però vostè anava per a model...

R: Sí, als set anys vaig fer de model publicitària. Deien que tenia uns ulls molt bonics. Vaig anunciar els rellotges Swacht i vaig fer una campanya per a l'hotel de cinc estrelles Casa Fuster, de Barcelona. Després vaig fer cursos de model de passarel·la i aquestes coses. Però ho he deixat, això no és per a mi. Ara vaig al repàs, passejo i jugo a tennis taula amb mon pare.

P: Com veu la crisi econòmica una noia de quinze anys?

R: Jo prefereixo pensar en positiu, ja ho dic al meu llibre. La crisi passarà un dia o altre. Quan me'n parlen penso que hi ha gent que ho passa molt pitjor. A l'Àfrica no poden ni menjar i nosaltres sí. Per tant...

P: Què n'opina del moviment dels indignats?

R: Cadascú té les seues idees i opinions. Ells defensen el que creuen. Em sembla bé que facen el que els surt del cor, però sense passar-se ni desfer les regles que tenim.

P: I de la política?

R: La política i l'economia no són dels temes més atractius. La veritat, no em motiven gens. La política, per a mi, és com les matemàtiques: no m'atrau. ■

"Des de ben petita vaig començar a escriure i anava guardant poesies en una carpeta"

Font: biblioteca.tortosa.cat